

Laborator 2

2017-2018

Programare Logică

Laboratorul 2

TODO

- ☐ Cum răspunde Prolog întrebărilor.
- ☐ Aritmetica în Prolog.
- ☐ Recursivitate în Prolog.
- ☐ Exerciții.

Material suplimentar

- ☐ Capitolul 2, Capitolul 3 și Capitolul 5 din *Learn Prolog Now!*.

Cum răspunde Prolog întrebărilor

- În acest laborator prezentăm doar intuitiv ce înseamnă un **unificator**.
- Mai multe detalii și **algoritmul lui Robinson** care găsește un unificator pentru o mulțime de termeni, vor fi prezentate în cadrul cursului.

Unificare

- Prolog are un operator (infixat) pentru egalitate:
 $t = u$ (sau echivalent $=(t,u)$)
- Ecuația $t = u$ este o țintă de bază, cu o semnificație specială.
- Ce se întâmplă dacă punem următoarele întrebări:
?- $X = c$.
?- $f(X, g(Y, Z)) = f(c, g(X, Y))$.
?- $f(X, g(Y, f(X))) = f(c, g(X, Y))$.
- Cum găsește aceste răspunsuri?

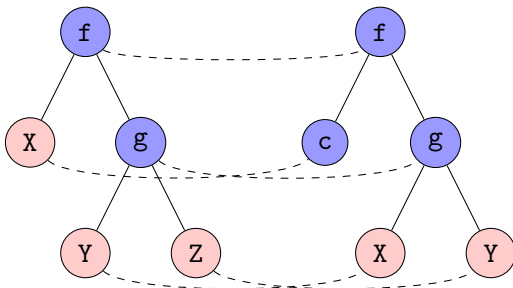
Unificare

- O **substituție** este o funcție (parțială) de la variabile la termeni.
  - $X_1 = t_1, \dots, X_n = t_n$
- Pentru doi termeni t și u , cu variabilele $X_1, \dots, X_n$, un **unificator** este o substituție care aplicată termenilor t și u îi face identici.

Exemplu

$$f(X, g(Y, Z)) = f(c, g(X, Y))$$

$X=c$
 $Y=X$
 $Z=Y$

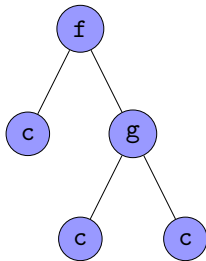
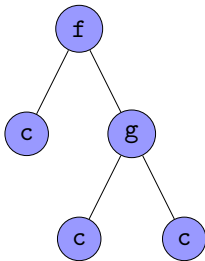
Exemplu: aplicând substituția

$$f(X, g(Y, Z)) = f(c, g(X, Y))$$

$X=c$

$Y=c$

$Z=c$

Unificare

- Ce se întâmplă dacă încercăm să unificăm X cu ceva care conține X ?
Exemplu: $?- X = f(X)$.
- Conform teoriei, acești termeni nu se pot unifica.
- Totuși, multe implementări ale Prolog-ului sar peste această verificare din motive de eficiență.
  - putem folosi `unify_with_occurs_check/2`

Ce se întâmplă în Prolog când punem o întrebare?

- Folosește unificarea pentru a potrivi țintele și clauzele (reguli și fapte).
- Poate găsi zero, una sau mai multe soluții.
- Execuția se poate întoarce (*backtrack*).

Procesul din spatele Prolog-ului se numește **rezoluție SLD** (*backchain*).

În acest laborator prezentăm doar ideea intuitivă din spatele Prolog-ului. Detaliile tehnice vor fi prezentate în cadrul cursului.

Căutare depth-first

Ideea de bază:

Pentru a rezolva o țintă A :

- **dacă** B este un fapt în program și există o substituție θ astfel încât $\theta(A) = \theta(B)$, atunci întoarce răspunsul θ ;
- **altfel**
  - **dacă** $B : -G_1, \dots, G_n$ este o regulă în program și θ unifică A și B , atunci rezolvă $\theta(G_1), \dots, \theta(G_n)$,
  - **altfel** renunță la această țintă:
    - întoarce-te la ultima decizie
- Clauzele sunt verificate în ordinea declarării!!
- Țintele compuse (cu mai multe predicate) sunt verificate de la stânga la dreapta!!

Căutare depth-first - arbori de căutare

Prolog încearcă clauzele în ordinea apariției lor în program.

Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `foo(a).` `foo(b).` `foo(c).`

Punem întrebarea:

`?- foo(X).`

`foo(X)`

`X=a`

`X=b`

`X=c`

Căutare depth-first - arbori de căutare

Prolog încearcă clauzele în ordinea apariției lor în program.

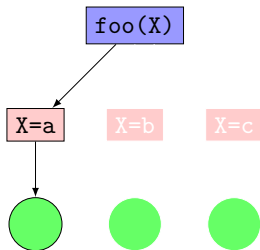
Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `foo(a).` `foo(b).` `foo(c).`

Punem întrebarea:

`?- foo(X).`

`X = a`

Căutare depth-first - arbori de căutare

Prolog încearcă clauzele în ordinea apariției lor în program.

Exemplu:

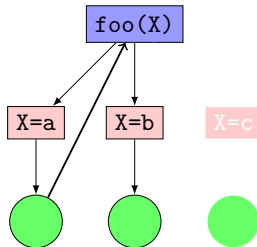
Să presupunem că avem programul: `foo(a).` `foo(b).` `foo(c).`

Punem întrebarea:

`?- foo(X).`

`X = a`

`X = b`

Căutare depth-first - arbori de căutare

Prolog încearcă clauzele în ordinea apariției lor în program.

Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `foo(a).` `foo(b).` `foo(c).`

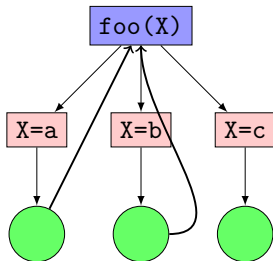
Punem întrebarea:

`?- foo(X).`

`X = a`

`X = b`

`X = c`

Căutare depth-first - arbori de căutare

Prolog încearcă clauzele în ordinea apariției lor în program.

Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `foo(a).` `foo(b).` `foo(c).`

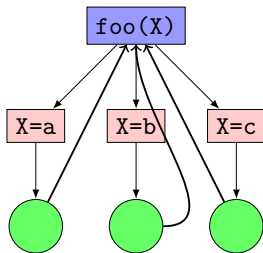
Punem întrebarea:

`?- foo(X).`

`X = a`

`X = b`

`X = c`

Căutare depth-first - arbori de căutare (cont.)

Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-țintă eșuează.

Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `bar(b).`   `bar(c).`   `baz(c).`

Punem întrebarea:

?- `bar(X),baz(X).`

`bar(X),baz(X)`

`X=b`

`X=c`

`baz(b)`

`baz(c)`

Căutare depth-first - arbori de căutare (cont.)

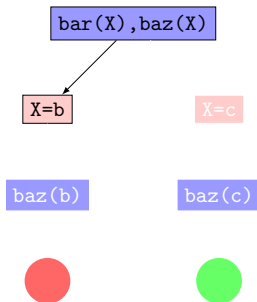
Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-țintă eșuează.

Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `bar(b).`   `bar(c).`   `baz(c).`

Punem întrebarea:

?- `bar(X), baz(X).`

Căutare depth-first - arbori de căutare (cont.)

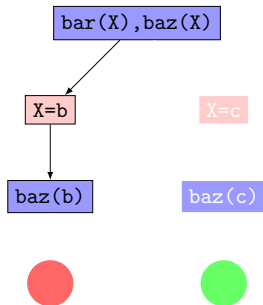
Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-țintă eșuează.

Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `bar(b).`   `bar(c).`   `baz(c).`

Punem întrebarea:

?- `bar(X), baz(X).`

Căutare depth-first - arbori de căutare (cont.)

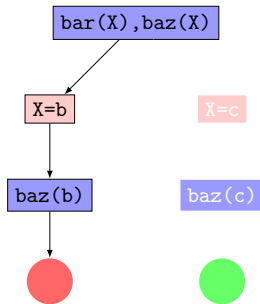
Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-țintă eșuează.

Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `bar(b).`   `bar(c).`   `baz(c).`

Punem întrebarea:

?- `bar(X), baz(X).`

Căutare depth-first - arbori de căutare (cont.)

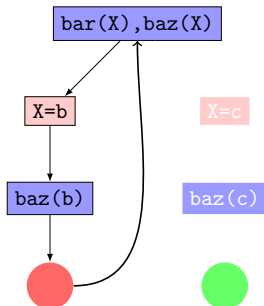
Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-întă eșuează.

Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `bar(b).`   `bar(c).`   `baz(c).`

Punem întrebarea:

?- `bar(X), baz(X).`

Căutare depth-first - arbori de căutare (cont.)

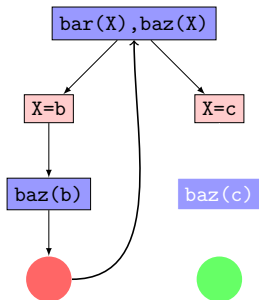
Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-țintă eșuează.

Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `bar(b).`   `bar(c).`   `baz(c).`

Punem întrebarea:

?- `bar(X), baz(X).`

Căutare depth-first - arbori de căutare (cont.)

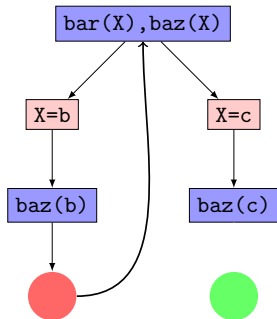
Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-țintă eșuează.

Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `bar(b).` `bar(c).` `baz(c).`

Punem întrebarea:

?- `bar(X), baz(X).`

Căutare depth-first - arbori de căutare (cont.)

Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-țintă eșuează.

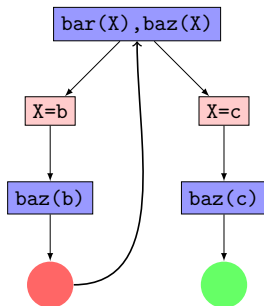
Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `bar(b).` `bar(c).` `baz(c).`

Punem întrebarea:

`?- bar(X), baz(X).`

`X = c`

Căutare depth-first - arbori de căutare (cont.)

Prolog se întoarce la ultima alegere dacă o sub-țintă eșuează.

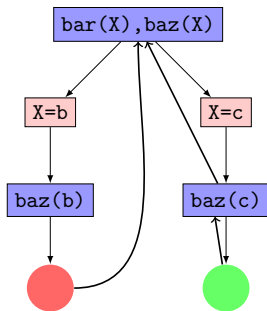
Exemplu:

Să presupunem că avem programul: `bar(b).` `bar(c).` `baz(c).`

Punem întrebarea:

`?- bar(X), baz(X).`

`X = c`

Afișări în Prolog

- Pentru a afișare se folosește predicatul `write/1`.
- Predicatul `nl/0` conduce la afișarea unei linii goale.

Exemplu

```
?- write('Hello World!'), nl.  
Hello World!  
true
```

```
?- X = hello, write(X), nl.  
hello  
X = hello
```

Aritmetica în Prolog

Aritmetica în Prolog

Exemplu

```
?- 3+5 = +(3,5).
```

```
true
```

```
?- 3+5 = +(5,3).
```

```
false
```

```
?- 3+5 = 8.
```

```
false
```

Explicații:

- $3+5$ este un termen.
- Prolog trebuie anunțat explicit pentru a îl evalua ca o expresie aritmetică, folosind predicate predefinite în Prolog, cum sunt `is/2`, `:=/2`, `>/2` etc.

Aritmetica în Prolog

Exercițiu. Analizați următoarele exemple:

```
?- 3+5 is 8.
```

```
false
```

```
?= X is 3+5.
```

```
X = 8
```

```
?- 8 is 3+X.
```

```
is/2: Arguments are not sufficiently instantiated
```

```
?- X=4, 8 is 3+X.
```

```
false
```

Aritmetica în Prolog

Exercițiu. Analizați următoarele exemple:

?- X is 30-4.

X = 26

?- X is 3*5.

X = 15

?- X is 9/4.

X = 2.25

Aritmetica în Prolog

Operatorul `is`:

- Primește două argumente
- Al doilea argument trebuie să fie o expresie aritmetică validă, cu toate variabilele inițializate
- Primul argument este fie un număr, fie o variabilă
- Dacă primul argument este un număr, atunci rezultatul este `true` dacă este egal cu evaluarea expresiei aritmetice din al doilea argument.
- Dacă primul argument este o variabilă, răspunsul este pozitiv dacă variabila poate fi unificată cu evaluarea expresiei aritmetice din al doilea argument.

Totuși, nu este recomandat să folosiți `is` pentru a compara două expresii aritmetice, ci operatorul `==`.

Aritmetica în Prolog

Exercițiu. Analizați următoarele exemple:

`?- 8 > 3.`

`true`

`?- 8+2 > 9-2.`

`true`

`?- 8 < 3.`

`false`

`?- 8 >= 3.`

`true`

`?- 8 := 3.`

`false`

`?- 8 \= 3.`

`true`

Operatori aritmetici

Operatorii aritmetici predefiniți în Prolog sunt de două tipuri:

- funcții
- relații

Funcții

- Adunarea și înmulțirea sunt exemple de funcții aritmetice.
- Aceste funcții sunt scrise în mod uzual și în Prolog.

Exemplu

$$2 + (-3.2 * X - \max(17, X)) / 2 ** 5$$

- $2**5$ înseamnă 2^5
- Exemple de alte funcții disponibile:
min/2, abs/1 (modul), sqrt/1 (radical), sin/1 (sinus)
- Operatorul // este folosit pentru împărțire întreagă.
- Operatorul mod este folosit pentru restul împărțirii întregi.

Relații

- Relațiile aritmetice sunt folosite pentru a compara evaluarea expresiilor aritmetice (e.g, $X > Y$)
- Exemple de relații disponibile:
 $<$, $>$, $<=$, $>=$, $\neq$ (diferit), $==$ (aritmetic egal)
- **Atenție** la diferența dintre $==$ și $=$:
  - $==$ compară două expresii aritmetice
  - $=$ caută un unificator

Exemplu

```
?- 2 ** 3 == 3 + 5.
```

```
true
```

```
?- 2 ** 3 = 3 + 5.
```

```
false
```

Recursivitate

Recursivitate - Strămoși

```
parent_of(rickardStark,edwardStark).  
parent_of(rickardStark,lyannaStark).  
parent_of(lyarraStark,edwardStark).  
parent_of(lyarraStark,lyannaStark).
```

```
parent_of(aerysTargaryen,rhaegarTargaryen).  
parent_of(rhaellaTargaryen,rhaegarTargaryen).
```

```
parent_of(rhaegarTargaryen,jonSnow).  
parent_of(lyannaStark,jonSnow).
```

Recursivitate - Strămoși (cont.)

Vrem sa definim un predicat `ancestor_of(X,Y)` care este adevărat dacă X este un strămoș al lui Y .

Definim predicatul strămoș în mod **recursiv**:

```
ancestor_of(X,Y) :- parent_of(X,Y).  
ancestor_of(X,Y) :- parent_of(X,Z), ancestor_of(Z,Y).
```

Exercitji

Exercițiul 1: distanța dintre două puncte

Definiți un predicat `distance/3` pentru a calcula distanța dintre două puncte într-un plan 2-dimensional. Punctele sunt date ca perechi de coordonate.

Exemple:

```
?- distance((0,0), (3,4), X).
```

```
X = 5.0
```

```
?- distance((-2.5,1), (3.5,-4), X).
```

```
X = 7.810249675906654
```


Exercițiul 2: afișarea unui pătrat de caractere

Scrieți un program în Prolog pentru a afișa un pătrat de $n \times n$ caractere pe ecran.

Denumiți predicatul `square/2`. Primul argument este un număr natural diferit de 0, iar al doilea un caracter (i.e, orice termen în Prolog) care trebuie afișat.

Exemplu:

```
?- square(5, '*').
```

```
* * * * *
```

```
* * * * *
```

```
* * * * *
```

```
* * * * *
```

```
* * * * *
```

Exercițiul 3: numerele Fibonacci

Scrieți un predicat `fib/2` pentru a calcula al n-ulea număr Fibonacci. Secvența de numere Fibonacci este definită prin:

$$F_0 = 1$$

$$F_1 = 1$$

$$F_n = F_{n-1} + F_{n-2} \text{ for } n \geq 2$$

Example:

```
?- fib(1,X).  
X=1.  
true
```

```
?- fib(5,X).  
X=8.  
true
```

```
?- fib(2,X).  
X=2.  
true
```

Exercițiul 3 (cont.)

Programul scris anterior vă gasește răspunsul la întrebarea de mai jos?

?- fib(50,X).

Dacă da, felicitări! Dacă nu, încercați să găsiți o soluție mai eficientă!

Hint: Încercați să construiți toate numerele Fibonacci până ajungeți la numărul căutat.

Pe data viitoare!